

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cismădiei Nr. 3.

Se prenumerează și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 13 August st. v.

o lege firească neschimbată, că
odată nu se perde, și toc-
mecanică, această ege-e și în
socială punctul a. p. care al tu-
mănașunilor sănătoase.

optspredece ani de când națiu-
nară dispune de puterea publică,
în cei din urmă de ce din acesti
ani o mare parte din puterile
consumat cu scopul de a ne frânge
de a ne moia, de a ne face să
la întemeierea unei vieți româ-
în văile de din lăuntru ale

însă, după optspredece ani,
tot atât de puțin, dacă nu
puțin ca acum optspredece ani
renunța, ba în curgerea celor
17 ani am făcut pași însemnați
nu stăm nici astăzi în loc.

ales de puterile consumate cu
a ne frânge pe noi? — unde
unde s'au ascuns?

au înmagazinat în noi și există
sufletească, ca pornire păti-
tă în mii și mii de suflete,
ummat mereu și amenință a se
ea un pericol elementar, ca o
publică.

omul e om zăcaș din fire; acțiu-
foarte violentă nu produce în-
reacțiune imediată: el adună,
în el și numai foarte târziu,
parte mult a adunat, isbucnesc
ea din el. Tocmai de aceea însă
e oarbă, incalculabilă și neîn-
ori ce putere descărcată după
ncordare.

dem și o simțim aceasta, fiindcă
sintem și noi înșine, o scim, fi-
noi Românul se apropie cu inima
o vedem, o simțim, o scim și
adejduiți în fața primejdiei ce
na asupra noastră, fără ca s'o
ni în mersul ei.

dacă le-o spunem aceasta celor
el, n'o simț, n'o sciu, dar pot
primejdia din calea ei, sântem
ea cu nihilității și amenințați cu

perde în noianul de material,
să arătăm toate motivele te-
re. Ne mărginim la unul singur.
sunt un popor înapoiat, dar
de înapoiat, pe atât de ne-
li-e setea de cultură.

acela, care îi cunoaște și n'o
cârturarii români, sântem fii
de țărani săraci, incuți, sël-
asupriri seculare, toți am
copilaria noastră boii la plug,
rescut cu mămăligă, toți ne-am
ele mai grele miserii în timpul
noastre la școală și fiesce-care
este o dovadă vie, că neamul
să se ridice: poporul, care
a palma în timp de două ge-
produs pe noi și a înte-

meiat mii de scoli și numeroase alte așe-
dăminte de cultură, acest popor e cuprins
de o pornire spre desvoltare, căreia nu i
se poate pune stavilă.

Și în protiva acestei porniri se pune
puterea publică.

Atunci, când s'a ivit proiectul de
lege pentru impunerea limbii maghiare în
toate scolile primare, noi am înțeles, că
o grea pedecă se pune în calea desvol-
tării noastre și am dis: N'o faceți aceasta,
că nu e bine!

Scoala e un organ de desvoltare so-
cială și acest organ degenerează, când i se
impun funcțiuni, pe care nu e menit a le
săvârși.

Trei sânt și numai trei cerințele, la
care trebuie să răspundă școala: ea dă cu-
noscințe de folos practic, desvoaltă inteli-
gența și ridică nivelul moral.

În împregiurările, în care trăim, și
cu învățătorii, pe care îi putem avè,
școala noastră numai cu greu și numai
pe alocurea poate să răspundă la aceste
trei cerințe.

În timpul verii țeranul român în ge-
nere nu-și trimite bucuros copilul la școală,
fiindcă are trebuință de el la lucru, s'e-
mine boii ori s'e-i pască vitele, ear în
timp de earnă numai în unele părți îl
poate trimite, deoarece cele mai multe
din satele noastre sânt resfirate prin nisce
văi, în care comunicațiunea e împreunată
cu primejdii.

Astfel, în termin mediu, copiii țera-
nului nostru nu umblă decât vreo șese
luni de șile la școală.

În aceste șese luni de șile ei trebuie
să câștige cunoscințele, de care vor avè
trebuință în viața lor practică, să facă de-
prinderi gramaticale în limba lor maternă,
ca prin aceasta să se disciplineze în lu-
crarea lor intelectuală și să fiesupuși la
toate acele înfruriri, prin care li se ridică
nivelul moral.

Vine acum guvernul unit cu dieta și
ne dăce: Din aceste șese luni veți între-
buița câte 18 oare pe săptămână, deci
peste trei luni, ca să învățați limba ma-
ghiară.

Ne rezervăm a cerceta altădată, dacă
cunoscința limbii maghiare are ori nu
pentru noi vre-un folos practic, dacă prin
ea ni se desvoaltă inteligența ori ni se ri-
dică nivelul moral, și ne mărginim a con-
stata, că nu sântem de loc dispuși a o
învêța, fiindcă în timpul, de care dispu-
nem, trebuie să facem lucruri cu mult mai
importante. Ceea ce ni se cere este o ab-
surditate pedagogică: nu s'a mai pomenit
de când e lumea, ca copiii din scolile pri-
mare să învețe o limbă pe care n'au
auđit-o niciodată decât în gura învățăto-
rului lor; a cere ca să facem noi acest
lucru nemai pomenit, însemnează a ne silî
să renunțăm la cultivarea noastră, pentru-ca
să ne căsnim a face ceea ce nu putem.

Am spus-o aceasta atunci, când s'a
făcut legea, fiind însă, că ne-am mărginit

a o spune, legea s'a votat, s'a sancționat,
și s'a pus în aplicare.

Votarea legii, sancționarea ei, punerea
ei în aplicare, s'au putut oare face aceste,
fără ca să se fi produs o amărăciune din
ce în ce mai mare în noi?

Dar cu toată această amărăciune ne-am
supus.

Care sânt acum urmările acestei legi?

Acolo, unde legea în adevăr se aplică,
copiii învață cât învață „limba statului“,
negligează însă tot ceea ce e de folos
practic pentru dînșii, ce le poate desvolta
inteligența ori ridica nivelul moral.

Aceasta o simt învățătorii, o simt pă-
rinții copiilor, o simțim noi, clasa cultă
română, și acest simțământ e foarte amar.

Dar în cele mai multe dintre scoalele
noastre legea numai în aparență poate să
fie aplicată: se predă limba maghiară,
fiindcă așa e porunca stăpânirii; învăță-
torii și copiii însă, purtând această sarcină
atât de grea pentru dînșii, se deprind a
urî pe aceia, care le-au impus-o.

Astfel se produce, în mod artificial,
un curent din ți în ți mai puternic, pe
care nimeni nu-l mai poate stăpâni.

În deosebi nouă, clasei culte române,
nu ne rămâne decât să mergem cu acest
curent și să ne silim a-i da o direcțiune
potrivită cu interesele națiunii și a patriei
noastre.

Trebuie însă să mărturisim în toată
sinceritatea, că astăzi nu mai ne este iertat
a ne crede destul de tari spre a putè da
noi singuri această direcțiune: dacă nu
vom găsi sprigin din partea altora, nu ne
va rămâne decât să dăcem în cele din urmă:
Sauve qui peut!

Căci sânt pretutindenea elemente dis-
puse a abusa de curentul nenorocit, pe
care l-a produs o politică nesocotită, și
dacă lucrurile nu se vor schimba cât mai
curând, în momentul decisiv nu noi vom
da direcția, ci aceia, care vor să abuzeze.

Spunem dar adevărul asupra senti-
mentelor poporului nostru, pentru-că sântem
îngrijați, ne temem și noi înșine de puterea
elementară, pe care o scim în dosul nostru,
și dorim să fim auđiți de toată lumea,
pentru-ca să ne găsim spriginitori în ea.

Ne este oare dat să-i găsim?!

Revistă politică.

Sibiu, 13 August st. v.

La 11 August st. v. s'a deschis **dieta**
croată prin următorul rescript regesc! Noi
Francisc Iosif etc. Salutarea noastră re-
gească tuturor magnaților, demnitarilor, re-
presentanților poporului etc. întruniți în
dieta.

Dorind ca să reîncepeți activitatea con-
stituțională spre binele scumpelor noastre
regate Dalmația, Croația și Slavonia, ne-am
simțit îndemnați de a convoca dieta nu-
mitelor regate la Agram pe 23 August
1874, ca să continue ședințele întrerupte
prin rescriptul nostru regesc delu 6 Iulie.

Dorind cel mai bun succes în lucră-
rile d-voastre rămânem etc.“

La cetirea rescriptului regesc toți
membrii dietei, afară de Staresevici și

Tkalcici, s'au sculat în picioare. După
cetire banul a declarat, că dieta cel mult
până la finea acestei luni va fi închisă.
Unul dintre proiectele, de care guvernul
croat dorește ca dieta să se ocupe imediat,
este novela electorală. Punerea acestui
proiect la ordinea zilei va da de sigur
ocasiune Staresevicianilor să esceleze prin
grațiosități la adresa guvernului și a Ma-
ghiarilor.

Comitetul central din Paris al
ligei republicane pentru revisuirea con-
stituției a adresat către toate grupurile și
subcomitetele ligei următorul manifest:
„Cetățeni! Sciți ce s'a petrecut; adversarii
noștri dăceau: voiți revisuirea, bine o facem.“
Și au făcut-o: au refuzat constituanta; au
desprețuit sufragiul universal; au men-
ționat dreptul restrins de vot; au lăsat
președintelui republicii și senatului dreptul
de a disolva camera; au provocat conflict
în privința bugetului, constituțiunea, im-
pusă de monarhisti la 1875, s'a con-
firmat de către republicani în anul 1884.

Aceasta este așadar opera congresului
din Versailles, o adevărată provocare contra
spiritului revoluțiunii și contra tradițiunilor
partidului republican. Democrația primește
această provocare. Ea nu va lăsa Franția
în mâinile politicilor oportunisti și ale ma-
iorității oarbe, care le poartă șlepurile.
De acum înainte la toate alegerile de
senatori sau deputați, la alegerile din de-
partamente sau municipale primul cuvânt
din program trebuie să sune: Revisuirea
constituției. Liga pentru revisuire trebuie
să continue opera sa, deoarece ce n'am avut
nici o revisuire. Lozinca noastră sau mai
bine dă a tuturor republicanilor a tuturor
patrioților trebuie să fie astăzi aceea ce a
fost ieri: Constituție republicană prin con-
stituantă.

Cetățeni, comptăm pe voi și maiori-
tăței i dăm rendez-vous la alegerile din
1885. Să trăiască republica. Semnat:
președintele comitetului central al ligei
Laurent Pichat.

După-ce cele dintâu acte de violență
ale revoluționarilor **din Rusia** și-a atins
culmea în asasinatul țarului Alexandru II,
a urmat o perioadă de rēcire a zelului lor,
care se atribuia desbinării dintre cele două
marigrupe revoluționare „Narodnaja Wolja“
și „Tșornij Peređil“ ce se contopiseră nu-
mai cu puțin timp înaintea atentatului.
Mulți dintre cei mai de frunte conducē-
tori ai nihilistilor s'au întors earăși la ve-
chia idee a agitațiunii pacifice, convinși
că asasinatul politic nu îi va conduce la
nici un rezultat. Cu încetul, vechii par-
tisani ai grupului „Tșornij Peređil“ se
desfăcură de „Narodnaja Wolja“ și astăzi
ei sânt din nou constituiți într'un partid
separat. Ținta ce urmăresce acest partid
e: libertatea politică a poporului rusesc,
ear singurul mijloc pentru a atinge acest
scop e agitațiunea.

Iată și programul noului partid, după
cum îl comunică un corespondent din Ge-
neva al țiarului „Neue freie Presse“:

Partidul cere o constituțiune demo-
cratică, care se garanteze: 1. Fie-cărui
cetățan, — care nu e condamnat de tri-
bunale la pierderea drepturilor politice
pentru crime anume hotărâte, — dreptul
de a alege și de a putè fi ales în ori ce
adunare legislativă, precum și în toate con-
siliile provinciale și comunale. 2. Camere
de deputați, în care toate clasele să-și
poată avè reprezentanții lor 3. Înviolabi-
litatea persoanei și domiciliului cetățenilor.
4. Libertatea nemărginită a conștiinței,

cuvântului, presei și întrunirilor. 5. Libertatea alegerii domiciliului și meseriei. 6. Egalitatea absolută a deputaților tuturor cetățenilor, fără considerație de religie sau rasă. 7. Armarea generală a poporului în locul armatei permanente. 8. Revisuirea tuturor legilor civile și penale precum și desființarea diferințelor de clase și a pedepselor incompatibile cu demnitatea omenească.

De o camdată noul partid se va ocupa cu organizarea de societăți secrete printre lucrătorii din centrurile industriale.

Învingerile Mahdiului din Cordofan și Darfur au provocat mare ferbere în întreg Sudanul. Diarulul „Achbar“ i se anunță din Massanach că guvernatorul provinciei Bașiac-Hum din sultanatul Vadai, ce se află la granița Darfurului, s'a resculat contra stăpânului său, sultanul Elmalek și s'a pronunțat pentru Mahdiul. Sultanul a pornit acum cu oastea contra supusului său necredincios.

Din New-York se anunță, că guvernatorul Cleveland a publicat o scrisoare, prin care arată, că primesc candidatura pentru prezidență. Totodată Cleveland exprimă dorința de a se modifica constituția astfel, ca pe viitor nici un president al statelor să nu poată fi reales. În cât privește serviciul civil, Cleveland cere la numirea funcționarilor să nu se facă din considerațiuni politice, ci să se aibă în vedere capacitatea concurentului. Generalul Buttler de asemenea declară printr'o scrisoare deschisă, că primesc candidatura. Dînsul combate și pe republicani și pe democrați și sfătuiesc pe alegători să formeze un partid nou numit partidul poporului, care să țină balanța între cele două partide existente.

Festivitățile Sașilor.

Săptămâna.

Șapte zile de a rîndul au serbat Sașii în amintirea celor șapte sute de ani petrecuți în Ardeal, ear în a șaptea zi au încheat sărbările cu un conduct festiv și cu un șir de jocuri festive în dumbrava de lîngă Sibiiu.

Încă acum opt zile au început a sosi oaspeți din Ardeal, din tot cuprinsul monarhiei și din Germania, ear de Luni înainte îndesuiala pe uliți și prin localurile publice creștea cu fiecare care tren sosit la gară.

Nici o manifestațiune publică însă!

La gară și pe uliți trecătorul întâlnea la tot pasul oameni gătiți de sărbătoare, cu fel de fel de insignii la pept, membrii unui număr de comitet despărțit în mai multe subcomitete, și acesta era singurul lucru, care arăta, că aici se petrece ori se pregătesc ceva deosebit.

Sărbările aveau un fel de caracter privat, particular, erau un fel de petreceri în familie

ale Sașilor în deosebi. Deosebitele societăți își țineau adunările generale, vînătorii trăgeau la țintă, lumea se aduna la mese comune, se țineau în biserică cea mare predici festive ear sêrile se dedeau concerte ori reprezentațiuni teatrale și, în sfîrșit, un bal festiv.

În tot timpul acesta privitorul se afla în fața unui popor, care-și dădea în toată liniștea seamă despre rezultatele luptei sale pentru cultură și se bucura fără ostentațiune de ele, o bucurie, pe care nu vrea s'o împărtășească cu alții, fiindcă nu-i crede dispuși a se bucura și nu rîvnesce la pisma lor.

De sigur însă mulți, foarte mulți dintre vecinii Sașilor, atât Români, cât chiar și Maghiari, au luat parte la bucuriile acestor zile, căci formele de cultură au farmecul lor propriu și puterea de a stăpîni prin ele inșeși, și acela, care are aceste forme, scie să răpească precum Tirteu cel schilod a răpit pe oștenii descuragiați, precum Orfeu a mișcat arborii și a îmblîndit fiarele. „Paradisul“ de Schuman e frumos prin el însuși și nu ne mai întrebăm cine l'a făcut și cine-l cântă, ci trebuie neapărat să fim mulțumiți, când îl auzim atât bine, cum societatea de cântări din Sibiiu l'a cântat și să respectăm un popor ce are într'un oraș ca Sibiiul aparentul de a-l executa cu forțe neplătite.

Îmbulzelile.

Încă Marți seara, pentru concertul reuniunii de cântări din Sibiiu, dat în sala cea mare, zidită de curînd, numai cu multă greutate se puteau găsi bilete de intrare. La festivitatea de cântări, un concert dat de societățile reunite Miercuri seara, nici cu bani, nici cu protecțiune nu mai era intrarea cu puțință. Îndesuiala era atât de mare, încât trebuia să fii mulțumit de a nu fi intrat în sala de concert, ale cărei intrări erau închise de publicul îngrămădit.

Cu toate aceste în timpul concertului ulițele, grădinile și localurile publice erau atât de pline încât nu se simția de loc, că este unde-va o mare îngrămădire de oameni.

Și de aici înainte îmbulzeala a crescut mereu.

Pentru un oraș ca Sibiiu un spor de o miie două de oameni e însă un fel de calamitate.

Încă Vineri era o mare strămoare de locuințe și era greu a găsi vr'un colțisor disponibil pe la mesele din restaurante și din grădini; cea mai mare parte a oaspeților sosiți în cursul zilei de Sămbătă a rămas fără de adăpost și mai ales la trenul de seară îmbulzeala era atât de mare, încât o parte din călători a trebuit să se mulțumească a fi transportată în vagoane de mărfuri și de vite.

Duminecă dimineața.

Sibiiul e un oraș de vre-o 20,000 suflete, așezat pe un platou întins dela dreapta Cîbinului. O parte din oraș se întinde la vale spre rîu, ear suburbile trec chiar pe malul stîng al lui. Centrul orașului, încungiurat odinioară de ziduri tari cu o mulțime de turnuri medievale, e cu deose-

bire curat și tăiat de cinci strade paralele, aproape cu desevîrșire drepte. Toate aceste strade se deschid spre o piață mare, centrul vietii Sibiene, unde se află biserică cea mare, palatul Bruckenthal, palatul universității săsesci, garda principală a garnisoanei și alte ziduri, așezăminte și case de comerț. Cea din mijloc din cele cinci strade, a Cisnădiei, e largă de tot și ese dela un colț al pieței drept spre munții, ce se ridică la depărtare de vre-un ceas dela Sibiiu.

Strada Cisnădiei e principala artere de viață a Sibiiului pornind din partea inferioară a orașului conductul festiv avea să între în piața mare și să easă dealungul stradei Cisnădiei din oraș, înspre Dumbrava dela poalele munților. Tribunele principale se aflau în piața mare.

De cu zori s'a pornit mișcarea în oraș și mai ales în piață și pe strada Cisnădiei. Oamenii umblau în sus și în jos, căruțe și trăsuri sosiau una peste alta dela țeară; se înfîgeau steaguri, se afirmău covoare, cumuni și ghirlande de flori, se improvisau tribune pe sub porțile caselor.

Pe la șapte oare tot era gata.

După informațiunile noastre sosiseră până la timpul acesta peste cinci mii de persoane în oraș, cu toate aceste nici o gălăgie, pe strada Cisnădiei puteai să te plimbi nesupărat de coatele altora și numai intrările despre piața cea mare erau închise de public; însă pretutindinea ferestrele erau pline de privitori și pe tribunele din piața cea mare nu mai era nici un singur loc neocupat.

Era ceva cu totul particular în acest public îngrămădit pe la ferestri, prin ulițe și pe tribune; nu era aici nici mișcarea și șgomotul, cu care sîntem deprinși la publicul de suburbii al orașelor mari, nici variațiunea de costume a publicului de orașe provinciale. Sînt orașele, e burghesia săsească aici; poporul în înțelesul românesc al cuvîntului nu ia în masse parte la sărbare. Și de aceea lipsese poate suflarea caldă, care se produce totdeauna prin îngrămădirea omogenelor masse de popor dela țară ori a populațiunii de prin suburbile unui oraș mare.

Cu toate, că în piață și pe la gurile stradelor ce se deschid spre ea sînt adunate mai multe mii de oameni, muzica militară, ce cântă în fața tribunei celei mari, se aude până departe; toți stau ori șed cuviincioși la locurile lor și nimeni nu îndrăznesce a vorbi tare, căci ar fi audit de sute și ear sute de alții.

(Va urma).

Corespondență particulară

a „Tribunei“.

Cluj, în 23 August 1884.

Nu am scris de mult pentru prețuita noastră „Tribuna.“ Acum încă nu aș scrie fiind prea ocupat cu alte afaceri, dacă nu s'ar apropia 1 Septembrie când se încep înscrierile la universitatea de aici.

Fiindcă junimea noastră universitară încă are să se înscrie la oare-careva universitate și fiindcă aici în Cluj nu e sperare să se poată cultiva în liniște și pace, ci e mare pregătire ca persecuțiunile în contra a ori ce-i român să se înceapă din nou cu începutul anului școlar, do-vadă punerea Drului Silași fără leac de vină sub stare de acuză, precum și a societății de lectură „Iulia.“

Apoi comitetul ales la finea anului școlar trecut din partea universitarilor maghiari în număr de 20, încă lucră din reșputeri pentru ca persecuțiunea să fie continuată cu diligență, numai așa putînd ave sperare de a maghiarisa pre Români din Cluj. Așa stînd lucrul, sfătuiesc pre tot sufletul românesc, pre fie-care părinte și pre fie-care june român, să-și ducă băietul respectiv să se ducă la alte institute înalte d. e. la Pesta ori Viena, București ori Iași, unde au ocaziune de a învăța cultură adevărată și să nu mai vină între fanaticii acestia din Cluj, căci aici atât studenții cât și profesorii și-au pierdut cu totul mințile.

Nebuniile lor au intrat în poporul de rînd și acum tot mereu se întîmplă spargeri de capete.

Așa ați noapte adecă în noaptea ser 23 August birjarii și cu poporul din „ostade“ s'au bătut până la una, încât nici gendarmii n'au fost în stare să-i despartă. Despre capetele cele sparte, coaste frînte și nasuri cărnite au se raporteze cele 3 țiare fanatice din Cluj, ca să documenteze mai tare misiunea lor de civilizațiune europeană.

Ce se va întîmpla cu Dr. Silași și cu societatea „Iulia“ nu se scie. Nu se scie nici aceea că de unde au se înceapă cercetarea, fiindcă absolut nici o faptă contrară legilor nu se poate aduce în contra lor. Tot ce se poate aduce în contra lui Silași e, că e Român bun și simțesc românesc, ear societatea „Iulia“ că a cultivat limba română și simțemintele române în timeri. Se vorbesce și se crede cu certitudine, că tot lucrul și toate batjocurile duse îndeplinire în contra Românilor au fost inscenate și ordinate de sus, ca să fie ansă de a pune în disponibilitate pre Dr. Silași și a-l înlocui cu vestitul Moldovan Gergöcz după proverbul lor: „A mely ebet elakarnak veszteti, annak veszett neked költik.“

Eu sîm de părere, că de cât se vedem în modul acesta batjocorită catedra limbei române, mai bine să nu avem profesor de loc.

Dacă nu putem ave universitatea noastră în țeara noastră pentru care ne sacrificăm averile și ne vîrsăm sîngele și unde sîntem în majoritate absolută față cu fanaticii ce ne persecută și amenință cu furci, să mergem în alte țeri unde sîntem primiți bucuroși și să ne pregătim pentru zile mai bune.

Opincarul.

Foița „Tribunei“.

Fata Stolerului.

(Înceiere.)

Un glas slab resună din odae: „Măriță!“ Copila sări în picioare și alergă în odae. Stolerul tușia grozav. — Eu începusem să-mi strîng păpușile, când auzii un țipet teribil.

„Tată! tată! — La doctor!“

Într'un moment eram în odae și lîngă patul bolnavului.

Ce lucru îngrozitor. Stolerul, țiind mâna copilei lui, vărsa șirloac de sânge.

Într'o fugă am fost acasă. Mama a trimis la doctor, și a venit singură cu sare, alămăi și altele, care se sciu bune ca întăiu ajutor la vîrsări de sânge.

Era prea tîrziu. — Stolerul murise.

Când veni băiatul acasă, — el fusese dus cu nisce lucruri pe la mușterii, — cădă ca mort lîngă patul tatălui său. — Copila nici nu plîngea. Pe mine asta m'a cam răcorit în prie-teșugul meu.

De ce nu plîngea ea după un tată așa de bun?

Ați, după-ce am suferit și eu dureri mari, înțeleg de ce n'a plîns.

Toți din casă au dat câte ceva de l-au înmormîntat pe sêrmanul om.

Băiatul lucra mai departe, copila căuta de dînsul cum căutase de tata ei.

Însă n'a vrut să se mai joace cu păpușile. Par' că era o femece bătrână. Cîrpiă, spăla, lucra toată ziua, toată săptămîna, și Dumineca era fericită, când căpeta câteva floricele și se ducea cu fratele ei de le ducea „la tata.“ Așa ținea, nu vorbea de tata ei nici odată, par' că ar fi murit. Cu o îndrîcnicie sêlbatică, ea îl numera între cei vii.

Într'o zi o vîdăurăm, că intră la noi în casă. Până atunci nu voise să vie nici odată. — „A chemat pe fratele meu să-l facă soldat“ țise ea, și el e bolnav ca și tata și — — — eu n'am pe nimeni afară de dînsul. Poate se mi-l iee? — — —

Mama gîndi un moment, apoi îi țise nete-țindu-i pîrul. — „Nu cred, că-l vor lua; e prea slab, nu e bun de oaste, și în ori-ce cas vină la noi, — Tu nu ești leneșă, ai să ajuți cât vei pute; eu n'am să te țin ca pe o slugă.“

Copila se înroși puțin. — „Mi tare dor de tata, mă duc în toate zilele acum la el. — Când mă gîndesc, că șede în pămînt și că pămîntul e în toate zilele mai rece.“

„El e la Dumneșeu, nu e în pămînt și e mult mai fericit decît noi!“ îi țise mama mea adînc mișcată.

„Fericit, fără de mine?“ copila clătina din cap cu necredare. „Nici eu n'am să stau mult

pe lume, în toate nopțile vîd pe tata, că mă chiamă. — Dar aș vrî să scap pe fratele meu de oaste. Tare sînt rei oficerii cu sêrmanii soldați! Îi bat și-i chinuesc, par' că n'ar fi oameni ca și dînșii!“

— „Acum s'a ridicat bătaia. Nu-i mai poate bate,“ țise mama.

Copila avu earăși zimbetul ei trist și necredător. — „Așa ține la carte, dar eu vîd de multe-ori pe cîmp și lîngă casarme, unde-i învăță, cum îi bat de reu. Oficerul bate și soldatul stă ca un trup de lemn.“

„Nu te teme, pe fratele teu n'are să-l iee; el e cuminte,“ țise mama mea cu mare convingere. Copila, plecă aproape liniștită.

A doua zi de dimineață veni un subcomisar cu doi soldați să-l iee pe băiat la comisie la recrutare. — Cu dînsul împreună, trecu pe la birtașul de peste drum. — Și el avea un băiat, însă sdravăn și sănătos și cu nisce spete de mahal.

Mama ridea, vîdînd cum se duceau amîndoi recruții. — „Mai rămîne îndoială, pe cine are să iee?“ — țise ea cătră fata stolerului, care petrecuse pe fratele ei până la poartă, și acuma se pregătia să plece și ea cu puica cea albă în brațe. — Puica, se făcuse o găină minune de frumoasă, și copila o iubia, cum n'am vîdut să iubească cineva pe un animal fie cât de frumos. — Îi vorbea oare întregi și găina, care scurma

pe lîngă picioarele stăpânei ei, ridica din timp în timp căpușorul și cu ochii ei mici, steelți se uita în fața copilei par' că o înțelegea.

„Unde te duci cu găina“ o întrebai.

„La doctor“ îmi rîspunsă și plecă pe poartă.

Servitoarea noastră cea bătrână, care stetea lîngă mine îmi țise cu jumătate glas.

— „Nu sciu țeu, dar mi se pare că sêrmana fată nu-i în toate mințile de când a murit tată-seu. — Deunăzi a venit tîrziu acasă și era înghețată de frig. — Eu am întreat-o de unde vine și 'mi-a țis: „Dela tata“ par' că tă-seu trăiesce.“

Trecură mai multe oare, când de odată vîdăurăm earăși pe fata stolerului intrînd la noi în casă. — Ea era grozav de palidă, buzele ei erau uscate și ochii ardeau cu un lustru neatural; — avea tot găina în brațe. —

— „L-au găsit bun pe fratele meu și pe băiatul birtașului l-au ertat, fiindcă e slab de pept.“

Cât voui trăi n'am să uit expresiunea feței cele copilăresci. — Ură, amărăciune nespusă, aceste se vedeau cu atîta putere sêlbatică, încât nici unul din noi nu avu curajul să-i spună ceva. Pe stradă se auțiau pași. — Era fratele ei care revenia, tuns gata, soldat. — Pe obrazul lui palid se vedeau două pete roșii închise.

Cronică.

Au fost numiți de Maiestatea Sa: Marich tavernicus, ear contele Péchi suprem al Ungariei.

Au fost numiți ca-ri de clasa a II în rezervă: Spiridon Văteșan și Ioan Trifon, preoți ai gr.-or. din Ardeal.

„răspuns cu sfială“ ni se trimite raportul cuprins:

„raportul meu despre „festivitățile ro-„publicat în Nr. 95 al „Tribunei“, cu un băgat de seamă, că despre o (din Stradella), executată la con-„eleganță de două dame, raportul „Pe când era să Vă trimit o „completează, eată că sare la mijloc „din Sibiu, care până acum „literă despre concertul din „un foc juvenil apucându-mă de „mă întreabă: Ce ai făcut, tică-„Aleandro Stradella?

„cavalerul din re-„poate că cunoaște „mu-„cunoaște „numele“ damelor, dar „Eu n'am fericirea a cu-„leam, dar le-am auzit cântând și m'am „cunoscințele d-lor musicale „mai superioare, decât, pentru a fi „să se ivească vreodată „a cavalerului dela „Corespondentul dela Orăștie.

„studenții din Cluj. „Kolozsvári Közlöny“, că mi-„ar fi ordonat cercetare discipli-„profesorului Silași din Cluj, se „diar într'acolo, că senatul „a face o cercetare

„maghiară în biserică. Superin-„Tisa a bisericii ev. aug. a făcut „conventul seu, conform căreia „din parochii sunt a se purta pe „maghiară. Propunerea a fost „seniorate pentru deliberare. „Noviny“ scrie că conventul se-„Turocz-Szt.-Márton a respins unanim „Senioratul acestui convent a „se recerece superintendența spre „ca pe viitor limba slo-„propună ca studiu obligat la toate „bisericii evang. din partea de sus

„Dl Constantin Popoviciu „profesor și inginer-arhitect în Sla-„și va serba cununia cu d-șoara „Peia la 31 August n. în Caran-

„Ieri pe tribunele din „a furat un portfoiu cu 8 „și 80—90 fl. v. a., ear astă-„part prin o pivniță în bolta comer-„Mike furând marfă în valoare

„Ni se scrie din Oradea- „23 August n. 1884: „propaseram aici pre cel mai bătrân „din aceste părți, pre Ioan Gozman,

„băetul birtășului, care venise „nefind bun, și-și scutura straele „dravén te-au mai tuns! — ăse el „tinérul soldat. —

„și trecu ca prin vis cu mâna peste „— „Așa 'mi-a fost scris!“ — „mai mică revoltă în glasul lui, „supunere oarbă și liniștită. — Sus „eram eu și lângă mine venisă co- „față se făcu și mai palidă. — Cu „de ură, ea strigă cătră băetul bir-

„m'am dus să-i duc o găină doc- „de drept, și pe mine m'a dat afară; „am, te-am vădut eu, și pe tine te-a „medeu să-i răsplătească!“

„am aflat unde se dusesse cu „o lână de mână și-i vorbia cu ochii „

„la mine, ai să fii ca și copiii „o fată bună fii liniștită, fratele „să scape.“

„scăpat tata! Numai de ar fi „ca să nu ajungă să-l bată. „Asta „

„insista să rămăe la noi. „să vin, și am să fiu harnică dar

în etate de 75 ani. În anul 1848 a fost deputat din cercul Ceica, în 1875 (de nu mă înșel) dela Borodul mare, patria sa natală.

Deși de viață nobilă, ca fiul poporului avea simțeminte românesce și mai de multe ori s'a pus în fruntea mișcămintelor românesce din Biharia; slăbiciunea 'i-a fost, că n'avea constanță, și mai de multe ori despera, și în astfel de momente se dedea după calapodul altora. În timpul re-învierei constituțiunei a fost ales de al III vicespan în comitatul Bihariei, apoi a fost comisar suprem de drumuri, și în urmă asesor diurnist la sedria orfanală comitatensă.

În 1880, dintr'un incident carele îl avuse cu episcopul gr. cath. de aici, a trecut la ritul latin; deci 'l-a înmormântat preot latini ritus, cu ceremonie pură ungurească; de s'ar fi trezit bietul bătrân, nu cred să nu fi scăpat o lacrimă de durere... că n'auze un cuvânt românesc la îngropăciunea sa. Unicul seu fiu, e perdut pentru Români; urmarea căsătoriei cu elemente străine...

Budgetul de războiu al Austriei după cum scrie ăiarul „Wehrzeitung“ se va spori pentru anul 1885. Sporul acesta, după motiva-riile aduse de ministrul de războiu, îl pretind mai multe schimbări de natură tehnică și organiza-toare precum și marina. Pe lângă marină pre-ține cheltuieli mai multe și artileria, carea se va organiza din nou având a se împărți divisiuni-le de artilerie pe la deosebitele divisiuni ale trupelor de infanterie. Se proiectează înființarea unui al 14 regiment de artilerie.

Scoala de marină din Pola. Pentru a fi primit ca elev la această școală sânt de a se adresa suplicile la comanda de marină din Pola. Cei primii capătă proviziunea întreagă și 4 fl. 20 cr. la lună. După absolvirea acestei școale, elevii vor fi aplicați ca matrozi la marină.

Întâlnirea împăraților Rusiei și Ger-„maniei. Conform scirilor aduse de ăiarele „Kreuz-zeitung“ și „Post“, întâlnirea împăratului german cu Țarul Rusiei se va întâmpla în primele zile ale lunii Septembrie. Locul întâl-nirii nu se știe cu siguranță; „Kreuzzeitung“ scrie că împărații vor conveni la Stettin. Împă-ratul Wilhelm a primit în Babelsberg un trimis-expres al Țarului care a descoperit lucruri mai amănunțite despre întrevedere. După scirile comunicate de „Berliner Tageblatt“ Țarul va pleca la Varșovia în 3 Septembrie. Din parte bine informată se asigură că Germania voiesce se continue cu anexiunile în Africa și anume în ținutul dela Camerun până la colonia engleză Lagos.

Foc în Galiția. În 51 August au ars în Sava (Galiția resăriteană) peste 300 case. Trei mii de oameni sânt fără coperiș.

Monument pentru Garibaldi. La Reggio, în Calabria, s'a făcut alalteieri înaugurarea unui monument în onoarea generalului Garibaldi. Toate autoritățile au luat parte la această cere-monie. Ministrul instrucțiunei publice a fost re-presentationat de prefectul provinciei.

Totleben. Împăratul Alexandru III a dis-pus, ca transportarea cadavrului generalului Tot-leben, ce va avè loc la 1/13 Septembrie a. c. să se facă pre spesele statului; de asemenea a ordonat Țarul ca să-i se ridice în Sebastopol un monu-ment tot pe spesele statului.

ădi am să mă mai duc la tata și — apoi vin. — De acolo n'am să mă pot duce așa de des.“ — „Te-i duc cându-i vrè!“ — — „Nu, nu se poate!“ — — „A început să ningă și e cătră seară. Seara e frigul totdeauna mai mare.“ — — „Trebuie să mă duc, dar am se vin îndată.“

Ea sărută mâna mamei și eși. — Noi am așteptat-o până târziu, dar ea n'a venit. — Nici a doua ăi n'a mai venit. — A doua ăi seara a venit un comisar și a întreat de dinsa, apoi a vorbit ceva cu mama, care începù să plângă în glas. — Mai târziu a tras o trăsură în ogradă din care au coborît oamenii un corp învêlit într'o manta. Era fata stolerului. O gă-sise păzitorul cimiterului pe mormântul tatălui ei. — Cu brațele ei slabe încunjurase crucea cea neagră, cum încunjura gâtul tatei când îl vedea că suferă. Capul îl pusese pe unul din brațele crucei, și par' că durmia. — Poate a adormit; poate a vrut să moară.

În ori-ce cas, dacă este o viață eternă, dacă se întâlnesc sufletele celor care se iubesc, atunci stolerul și copila lui au găsit ceea ce viața n'a vrut să le dea — — — odihnă și fericire. — Matilda Cugler-Poni.

Un onorar medical strălucit. Foile din Arad scriu, că de curând a primit un medic în Ghioroc pentru tractarea medicală a unei fete române, o monedă veche de argint. Medicul trimise descrierea monedei duor antiquari; dela unul a și căpătat răspuns telegrafic. Acesta îi înbie pe monedă 600 fl. și făcură tirg. Pe când sosi ofertul celuilalt pricepitor de artă în sumă de 1000 fl. posta plecase cu moneda.

Congresul literar și artistic interna-țional. A șeptea sesiune a congresului acesta s'a anunțat că se va ține în capitala Spaniei, la 29 Septembrie 1884.

Asociațiunea literară și artistică interna-țională care a luat inițiativa acestor congresuri are ca president de onoare pe Victor Hugo, ear presi-denți perpetuali pe d-nii Mendes Léal, minist-rul Portugaliei la Madrid, comitele de Beust, Ignat Kraszewski, Torrès Caicedo, ministrul re-publicei Salvador la Paris, Emile Augier.

Între membrii comitetului onorific vedem pe Carmen Sylva, (regina României,) Prințul moștenitor al Angliei, Don Luis (regele Por-tugaliei), Don Fernando, (regele tatăl,) domniul Jules Grevy, (presidentul republicei franceze,) Emil Castelar, (fostul president al republicei spaniole,) Gladstone, Max Müller, Jules Ferry, Jules Simon, Lesseps, Cesare Cantu, V. A. Urechia, Jokay, Laboulaye, Arago, Zorila, d-na Edmund Adam și alte somități din lumea literată și artistică.

Congresul pentru anul acesta are să exa-mineze și operele unui concurs internațional asupra cestiunei:

„Simțământul onoarei; expresia lui în lite-ratura spaniolă și în literaturile celorlalte țeri.“ La acest concurs sânt invitați să participe doritorii din toate țerile.

Programa sărbătorilor, ce vor urma la Ma-drid cu ocasiunea acestui congres, sânt:

Excursiune la Toledo.
Excursiune la Escorial.
Sărbări populare. — Cursele taurilor.
Recepțiuni și banchete.
Cu această ocazie, se va deschide și o expo-sițiune literară și artistică.

Ne temem însă că cholera care băntuesce în sudul Franciei va reclama amênarea acestui congres.

O loterie. „Posta“ din Galați ne spune că s'a organizat în acel oraș o loterie, aprobată de guvern, pentru repararea și înfrumșetarea bi-sericii de acolo Vovidenia. Numărul total al nu-merilor emși este de 60,000 a câte un leu unul. Din această sumă sânt destinați pentru câștiguri 15,000 lei. Numărul total al biletelor câștigă-toare este de 157.

Biletele s'au și pus în vânzare și se pot găsi deocamdată la îngriitorul menționatului bise-rici, s. s. onomul N. Gheorghiu, și la tipografia „Dacia“ din Galați.

Varietăți.

(Încă un epitaf lui Moise Botta). Cu ocasiunea morții lui Moise Botta s'a trimis dela Orade la Baia de Criș (locul morții) următorul Epitaf pentru M. Botta, carele în ăilele din urmă fusese cancelist la tri-bunalul de acolo:

Bota limbei românesce
Tu aici să odihnesci...
Bota morții fu mai tare
Te sfărâmă fără 'ndurare!

(Filologie internațională.) — ăiarele germane constată cu plăcere că francezii, cari rid de cuvintele de o lungime nemăsurată ce se găsec în limba germană, au inventat, cu ocași-nea congresului un cuvânt, care nici el nu e tocmai scurt, și în ori ce cas este cel mai lung care există în limbile latine. Acest cuvânt este *déconstitutionalisation*. Totuși însă, adaugă ele, limba germană are cuvinte mult mai lungi, de exemplu *Vierwaldstättenseesalonschraubendampfer-actienconcurrentengesellschaftsbureaubeamte*. Acest fe-nomenal cuvânt este o aglomerațiune de alte cuvinte și însemnează: Împiegat la biuorul so-cietății (de concurență) de acționari pentru na-vigațiune cu vapoare-salon, cu elice, pe lacul celor patru cantoane (lac din Elveția.) De ob-servat este, că ordinea cuvintelor în limba Ro-mână este aci exact inversă de aceea în limba germană. „*Voința națională*“.

(Revoltă într'o închisoare de femei în Spania). Femeile închise în închisoarea corec-țională, care se află la Alcalá în Spania, la o oară și jumătate departe dela Madrid, s'au răs-culat. Aceste femei în număr de 923, după-ce au gonit pe soldați din întru închisorii, păzitorii și surorile de caritate au închis grilele și porțile, și s'au întărit în întru construind baricade. Ele au provisiuni pentru câva timp fiindcă au toate depositele la dispozițiunea lor. N'au nici o armă, afară de câteva navagias; ele însă au scos toate pietrele din curte și din săli, și munițiunile pentru atac nu le lipsesc. Ele au primit un comitet suprem căruia i se supun și care are direcțiunea absolută, civilă și militară a fortă-reței. Resistența ține deja de mai multe ăile

și negocierile neajungând la nici un rezultat, s'a hotărât a face un asediu militar în regulă în giurul închisoarei și de a da asalt. Trupele care se află la Alcalá fiind neîndestulitoare, au plecat ădi la Madrid pentru a veni în ajutor 50 guar-dias civiles. Planul de asalt este de a ataca porțile și de a atrage astfel atențiunea rebelilor în această parte, pe când sapeorii se vor încerca de a deschide în zid un loc pe unde să poată întra. Neapărat că soldații au ordin de a trage focuri fără gloanțe, dar lucrul nu se va petrece fără vârsare de sânge, căci este sigur că aceste doamne nu se vor preda mai înainte de a fi aruncat toate petritele. Causa insurecțiunei a fost numirea unui funcționar al închisoarei care nu place deținutelor. În negocierile urmate au re-fusă de a se supune, până-ce nu le va schimba pe acest funcționar.

Asociațiunea generală a studenților universitari români.

Secțiunea Bucuresci Nr. 159.

Se aduce la cunoscința d-lor studenți, cari după statute au dreptul de a participa la con-gresul care va avè loc la Galați, că înscrierile se fac în ăilele de 11, 13, 20, 22, 24, 27, 28, 29, 30 și 31 August a. c. dela oarele 6—8 p. m. în localul societății studenților universitari „Unirea“, strada Dionisie Nr. 26 și 28.

Conform decisiunei luate de comisiunea or-ganizătoare, înscrierea se va închide ire-vocabil la 31 August, oara 8 seara.

Cotisațiunea este fixată la 6 lei 50 bani de fie-care student în schimbul căreia se va elibera o cartă de membru, o cocardă și anuarul con-gresului precedent.

Studenții cari lipsesc din Bucuresci, pot tri-mite cotisațiunea în timbre sau mandat postal, pe adresa cassarului, dl Gh. S. Alexandrescu, strada Țeranilor Nr. 65, arătând adresa d-lor cum și stațiunea de cale ferată unde vor aștepta tre-cerea trenului.

Actele pe basa căroră se va putè face înscrierea sânt: inscripțiuni, foi de frecuentare și certificate liberate din partea secretariatelor școalelor.

Această dispozițiune se aplică și studenților din districte.

Studenții din străinătate vor binevoi a pre-senta cartă de student.

ăia și oara plecării se vor vedè în pro-grama ce se va publica la timp prin ăiare.

Bucuresci, 7/19 August 1884.

Comisiunea.

Posta ultimă.

Arad, 24 August n. Mâne încep manevrele militare.

Viena, 24 August n. Maiestatea Sa pleacă la Arad în 28 August n. seara și sosese acolo la 29 dimineața, călăto-resce dela Arad în 3 Septembrie la Angern, va asista aci la manevrele cavaleriei, va merge în Septembrie la Viena și întoarce în 9 Septembrie cu deputațiunile străine la Angern la manevrele finale.

Paris, 24 August n. De ieri au murit în Marsilia 18, în Toulon 9, în alte locuri 37 inși de cholera.

Roma, 24 August n. În cele din urmă trei ăile s'au întâmplat în provinciile inficiate 108 casuri de îmbolnăvire și 58 casuri de moarte de cholera.

Spezzia, 24 August n. Cholera a erupt de odată în urma unei furtune cumplite, s'au ivit 70 de îmbolnăviri de cholera, dintre cari 48 s'au sfârșit cu moarte.

Shanghai, 24 August n. Arsenalul din Fu-Tschu a fost dărîmat ieri de flota franceză în urma unui bombardament; s'au cufundat șapte canoniere chineze, alte două canoniere au scăpat; flota franceză a rămas nevătămată.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta 25 August n. Servitorul postal Carol Földi, suspectat de cătră poliția vieneză de complicitate la schimbarea lăzii cuprinzătoare de 30,000 fl., a fost ieri eliberat. Földi s'a reîntors la Buda-pesta, unde a reîntreat în serviciul postal. Decisiunea judecătorului instructor, prin care Földi a fost eliberat, înseamnă cassa centrală ca aceea, în acăreia daună s'a săvîrșit furtul.

Director: **Ioan Slavici.**

Redactor responsabil: **Cornel Pop Păcurar.**

Bibliografie.

Familia. Oradea-mare 24 August st. n. 1884. Anul XX Nr. 33. Sumar: Nu pot iuta (poesie). — Logofetul Baptiste Veleli (episod istoric din secolul XVII). — Spiritismul modern. — Insurgent din Hertegovina (ilustrație). — Efectele tunului. — Căntece și strigături. — Salon (adunarea generală a Asociației transilvane). — O petrecere de vară în Sătmăr. — Literatură și arte. — Ce e nou. — Problemă matematică. — Posta Redacției. — Călimarul săptămănei.

Biserica și Școlă. Foie bisericească școlastică, literară și economică. Arad 24 August 1884. Nr 33. Sumar: din administrațiunea bisericească. — La cestiunea administrării averii bisericesci. — Diverse. — Concurse.

Sciri economice.

Obligațiile de stat 5 la sută din România. La 20 August se va face în localul casei de depuneri și consemnațiuni din București la oarele 10 dimineața, a 6-a tragere la sorți a obligațiilor de stat 5 la sută (convertite). La această tragere se vor amortiza titluri în valoare de 953 mii lei, în proporția următoare: 96 titluri a 5000 lei, 119 a 2500 și 371 a 500.

Piața din Brașov, 23 August n. Grâul hectolitru fl. 5.90, grâu mestecat fl. 4.60, sęcara fl. 3.80, orș fl. 3.80, ovș fl. 1.80, cucuruzul fl. 4.60, mëlaiul fl. 5.60, mazerea fl. 9.—, linteia fl. 9.50, fasolea fl. 7.—, crumpelele fl. 1.—, carnea de vită p. Kilo 48 cr., carnea de porc 52 cr., carnea de berbec 32 cr.

LOTERIE.

Tragerea din 23 August st. n.

Timișoara: 9 63 16 14 83
Viena: 23 55 89 15 5

Bursa de București.

Cota oficială dela 23 August st. n. 1884.

Table with financial data for the Bucharest market, including interest rates and exchange rates for various currencies and commodities.

Bursa de Viena

din 23 August st. n. 1884.

Table with financial data for the Vienna market, listing various securities, interest rates, and exchange rates.

Bursa de Budapesta

din 23 August st. n. 1884.

Table with financial data for the Budapest market, listing various securities, interest rates, and exchange rates.

Occassion!

Depositul fabricii de albituri de bărbați și femei

și neguțătoria de export de mănuși

Gustav Jekim

Sibiiu, Strada Cisnădiei 24, casa Bugarsky,

recomandă publicului p. t. depositul său bogat asortat de toate soiurile de

albituri pentru barbăți și femei

chemiseturii, gulere și manșete de fabricație proprie, stoffe de haine, chachemiere negre și colorate, catifele (barșoane) de bumbac și stoffe de atlas, pantflici de mătăsă și catifea (barșon), pândă de în și bumbac, sifoane, zefir, stoffe de Sternberg și Oxford, perdele-rețele, piquet, barchenturi, snuruite și de modă, batiste de în și de bumbac, serviete, stergare și meserițe, vęrgături și aplicațiuni brodate, rișuri, dantele spaniole valansiene, bretoane, triming și dantele de ață, ciorapi bărbătesci, femeesci și pentru copii, gamașe, bumbac de împletit de Gumpoldskirchen (recunoscută de cea mai bună calitate de bumbac de împletit), bumbacuri franțozesci D.M.C. de înodat, toate soiurile de mărfuri de împletit și cuincaierie, trebuinicoase pentru croitori; corseturi, evantailuri, corturi de ploae și parasoale, toate soiurile de gulere și manșete, nastori de modă pentru haine de dame, cununi de mirese, flori, pene de fantasie și de struț asortiment mare etc. etc.

Toate cu prețuri fixe și cât mai eține.

Trusouri complete

dela cel mai simplu soi până la cel mai fin se efectuează în timpul cel mai scurt.

Comande din afară se efectuează prompt cu posticipațiune și mărfuri neconvenabile se primesc înapoi.

35 (4-8)

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căiilor ferate de stat r. u.

Large table showing train schedules and fares for various routes including Budapest-Predeal, Predeal-Budapest, Budapest-Arad-Tișuș, Tișuș-Arad-Budapest, and Copșă mică-Sibiiu. It includes columns for train types (Tren de persoane, Tren omnibus, Tren accelerat, Tren de porcăno) and specific fare amounts.

Nota: Numerii încuadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.